

Datum van inontvangstneming : 29/01/2019

Zaak C-776/18

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

10 december 2018

Verwijzende rechter:

Amtsgericht Erding (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

1 december 2018

Verzoekende partijen:

U.B.

T.V.

Verwerende partij:

Eurowings GmbH

Amtsgericht Erding

[OMISSIS]

In het geding tussen

1) U.B.

verzoekster,

2) T.V.

verzoeker,

[OMISSIS]

en

Eurowings GmbH, [OMISSIS] Düsseldorf;

verweerster,

[OMISSIS]

betreffende een vordering

geeft het Amtsgericht Erding (rechter in eerste aanleg Erding, Duitsland) [OMISSIS] op 1 december 2018 de volgende

Beslissing

I.

De procedure wordt geschorst.

II.

Overeenkomstig artikel 267 VWEU wordt de volgende vraag over de uitlegging van [**Or. 2**] het Unierecht aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) voorgelegd:

Moet in geval van annulering als bedoeld in artikel 5 van verordening (EG) nr. 261/2004 ook worden aangenomen dat er sprake is van een aanbod van een alternatieve vlucht die de passagiers in staat stelt hun eindbestemming minder dan twee uur na de geplande aankomsttijd te bereiken, wanneer deze alternatieve vlucht wordt uitgevoerd naar een andere dan de in de boekingsbevestiging vermelde luchthaven, wanneer deze luchthaven in dezelfde regio is gelegen?

Motivering:

I.

- 1 Verzoekers hadden een bevestigde boeking voor vlucht EW 87 die door verweerster op 6 april 2017 zou worden uitgevoerd en die volgens de boekingsbevestiging van de luchthaven van München naar de luchthaven van Keulen/Bonn zou leiden. Volgens de dienstregeling zou de vlucht om 21.00 uur opstijgen en om 22.10 uur landen op de luchthaven van Keulen/Bonn.
- 2 De vlucht werd op de dag van het geplande vertrek onverwacht geannuleerd. Verzoekers vorderen daarom elk een compensatie van 250,00 EUR.

II.

- 3 Verweerster betwist de vordering. Zij beroept zich op artikel 5, lid 1, onder c), punt iii), van verordening (EG) nr. 261/2004. Verweerster heeft verzoekers een alternatieve vlucht voor dezelfde dag aangeboden. Verzoekers zijn omgeboekt naar deze alternatieve vlucht, LH 1996. De alternatieve vlucht waarop de verzoekers zijn vervoerd, is volgens de geplande dienstregeling om 20.40 uur vanuit München vertrokken en diende de luchthaven van Keulen/Bonn om 21.40 uur te bereiken. De vlucht is echter omgeleid en het vliegtuig is dus niet op de luchthaven van Keulen/Bonn geland, maar om 22.30 uur op de naburige luchthaven van Düsseldorf. De verzoekers dienden de voortzetting van hun reis naar Keulen zelf te organiseren.
- 4 Verweerster heeft slechts in het algemeen gesteld dat het traject tussen de luchthavens van Keulen/Bonn en Düsseldorf – met gebruikmaking van de diensten van de Deutsche Bahn – ongeveer 1 uur en 3 minuten duurt. Verzoekers zijn het daar niet mee eens. Volgens de verwijzende rechter is deze bewering van verweerster overeenkomstig § 138 Zivilprozessordnung (wetboek van burgerlijke rechtsvordering, Duitsland) niet ter zake dienend.
- 5 De verwijzende rechter is van oordeel dat de luchthaven van Düsseldorf geografisch en economisch gezien in dezelfde regio ligt als de luchthaven van Keulen/Bonn. **[Or. 3]**

III.

- 6 Volgens de verwijzende rechter is bijgevolg van beslissend belang, of het in artikel 5, lid 1, onder c), punt iii), van verordening (EG) nr. 261/2004 bedoelde recht op compensatie ook vervalt wanneer passagiers alternatief vervoer wordt aangeboden naar een luchthaven in dezelfde regio als de geboekte luchthaven.
- 7 Artikel 5, lid 1, onder c), van de verordening geeft passagiers recht op compensatie in geval van annulering. De punten i) tot en met iii) zijn uitzonderingen op de verplichting om compensatie te betalen, die strikt moeten worden uitgelegd (beschikking van het Hof van 27 juni 2018, flightright/Eurowings, C-130/18). Het Hof heeft in dit verband ook verduidelijkt (in bovengenoemde zaak) dat beide termijnen in acht moeten worden genomen indien een onderneming aanspraak wil maken op deze uitzonderingen.
- 8 Het begrip „eindbestemming” wordt gedefinieerd in artikel 2, onder h), van de verordening. Volgens deze definitie is de eindbestemming de bestemming op het ticket. Dit wijst erop dat met de eindbestemming als bedoeld in artikel 5, lid 1, onder c), van de verordening niet de regio, maar de specifieke luchthaven van bestemming wordt bedoeld.
- 9 Het aanbod van een alternatieve vlucht moet volgens artikel 5, lid 1, onder c), het vervoer naar de eindbestemming mogelijk maken. De verwijzende rechter leidt hieruit af dat de eindbestemming moet worden bereikt zonder verdere persoonlijke organisatie door de passagiers, zoals het boeken van een trein of een bustransfer door de passagiers zelf.

- 10 Verweerster heeft erop gewezen dat uit artikel 8, lid 3, van de verordening een andere beoordeling kan voortvloeien met betrekking tot de verplichting om een alternatieve vlucht aan te bieden. Volgens dit artikel draagt de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert en die een vlucht aanbiedt naar een andere – in dezelfde stad of regio gelegen – luchthaven dan de in de boeking vermelde luchthaven van bestemming, de kosten van het vervoer tussen de luchthavens. Verweerster is van mening dat hieruit kan worden afgeleid dat de luchtvaartmaatschappij alleen vervoer hoeft aan te bieden naar een luchthaven in de regio van bestemming om in aanmerking te komen voor de uitzonderingen van artikel 5, lid 3.
- 11 Bij een uitlegging van artikel 8 in het licht van overweging 1 van de verordening (hoog beschermingsniveau voor passagiers) moet echter worden geoordeeld dat dit vervoer niet alleen moet worden betaald, maar ook moet worden aangeboden. Dit wordt bevestigd in de rechtsleer [OMISSIS].
- 12 Bovendien verschilt de systematiek en de doelstelling [**Or. 4**] van artikel 8 en artikel 5, lid 1, onder c), van de verordening. In tegenstelling tot artikel 5, lid 1, onder a), wordt in artikel 5, lid 1, onder c), niet naar artikel 8 verwezen.

Voorts voorziet artikel 8 van de verordening in een specifiek recht voor de passagier, terwijl artikel 5, lid 1, onder c), van deze verordening bij wijze van uitzondering het recht op compensatie uitsluit. De ongemakken van de annulering bestaan niet alleen in het tijdverlies, maar ook in de lasten van de verdere reisplanning en de reorganisatie. Enkel als de luchtvaartmaatschappij deze lasten van de passagier overneemt, is er een reden voor vrijstelling van de compensatieverplichting.

De mogelijkheid om naar een andere nabijgelegen bestemming te worden vervoerd, versterkt het recht van de passagier aangezien dit recht niet wordt beperkt tot vluchten naar een luchthaven.

- 13 De verwijzende rechter is derhalve van oordeel dat artikel 5, lid 1, onder c), van de verordening strikt moet worden uitgelegd en dat een hoog beschermingsniveau moet worden gewaarborgd. Om de luchtvaartmaatschappij in aanmerking te laten komen voor de vrijstelling, moet zij dus vervoer aanbieden naar de oorspronkelijke luchthaven van bestemming en moeten de passagiers die dit aanbod aanvaarden, deze luchthaven daadwerkelijk bereiken met het aangeboden vervoer, zonder dat zij zelf de voortzetting van hun reis moeten organiseren.
- 14 Volgens de verwijzende rechter kunnen de twijfels over deze uitlegging, die verweerster aanhaalt met haar verwijzing naar artikel 8, lid 3, van de verordening, dus niet overtuigen. Gelet op de ruime beoordelingsmarge bij de uitlegging van de verordening in de rechtspraak van de nationale rechterlijke instanties en het Hof is er echter een zekere onduidelijkheid.

IV.

Aangezien het antwoord op de onderhavige vraag een uitlegging van artikel 5, lid 1, onder c), van verordening (EG) nr. 261/2004 vereist, heeft de verwijzende rechter de behandeling van de zaak geschorst en het Hof verzocht om een prejudiciële beslissing.

[OMISSIS]